

การประเมินผลบทเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลสุข รัตโนทยานนท์

ความนำ

รายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะ (5500-294 : English for Arts Professions) เป็นรายวิชาเลือกวิชาหนึ่งของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดสอนให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ทุกคน เพื่อตอบสนองนโยบายของสถาบันภาษาในการสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสศึกษาหาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวางมากขึ้น และเพิ่มพูนความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับ

รายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะนี้เปิดสอนเป็นครั้งแรกในปีการศึกษา 2536 เฉพาะภาคปลาย สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป ที่สอบผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I และ II (5500-115 : Foundation English I และ 5500-116 : Foundation English II)

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว บทเรียนในรายวิชาต่างๆ นั้นถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหลักในการเรียนการสอน Tomlinson (1998) กล่าวถึงลักษณะของบทเรียนที่ดีว่าควรมีความหลากหลาย มีความแปลกใหม่ มีการนำเสนอที่น่าสนใจ มีเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลสุข รัตโนทยานนท์

- อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อ.ม. (ภาษาศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Cert. in Commerce, Morley College, England
- Cert. in English, R.S.A., England
- Cert. in English, Cambridge, England

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้เขียนหนังสือ เรื่อง “English for Arts Professions” และ “Developing Reading Skills” มีประสบการณ์การสอนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 และมีความสนใจทางการเรียนการสอน และการวิจัยทางด้านภาษาอังกฤษ

และให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ บทเรียนที่ดีควรเป็นบทเรียนที่ช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง บทเรียนควรช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความมั่นใจ โดยมีกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถและไม่ง่ายเกินไป ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการวิเคราะห์ และบทเรียนควรนำเสนอภาษาที่ใช้จริง (authentic) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นลักษณะของภาษาตามที่มีการใช้จริง ซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างจากภาษาที่พบในหนังสือที่เขียนขึ้นเฉพาะเพื่อสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป

การที่จะให้ได้มาซึ่งบทเรียนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียนนั้น การประเมินผลบทเรียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการประเมินจะช่วยตอบคำถามว่าบทเรียนใดช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Weir and Roberts, 1994) ดังนั้นการประเมินผลบทเรียนจึงควรกระทำหลังจากที่ได้ใช้บทเรียนไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อที่ผู้สอนจะได้ข้อมูลในการกำหนดว่าบทเรียนเหล่านั้นใช้ได้ผลหรือไม่ ควรจะใช้ต่อไปหรือไม่ กิจกรรมการเรียนรู้ใดที่ประสบผลสำเร็จ กิจกรรมใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จ และจะปรับปรุงอย่างไรในการที่จะทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพสำหรับใช้ในอนาคตต่อไป (Ellis, 1997:37)

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สถาบันภาษามิ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินผลบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อาทิเช่น งานของ ภัทสร สิงคาลวณิช ที่ได้ทำการประเมินผลบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษบัณฑิตศึกษา ทางด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคปลายปีการศึกษา 2544 พบว่า บทเรียนสามารถสนองความต้องการของผู้เรียนได้ และโดยรวมผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์รายวิชา โดยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ผู้เรียนพอใจกับเนื้อหาบทเรียน ได้เรียนรู้ในสิ่งที่คาดหวัง ได้พัฒนาทักษะในการเรียนของตนในระดับที่น่าพอใจ เห็นประโยชน์จากบทเรียน และมีความสนใจในเนื้อหาซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการและการนำไปใช้จริงของผู้เรียน (ภัทสร สิงคาลวณิช 2545-2546)

ในปี 2547 สุพัฒน์ สุกมลสันต์ ได้ทำการประเมินผลความต่อเนื่องและความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ในด้านของหลักสูตรมีความเหมาะสมค่อนข้างมาก กล่าวคือ เนื้อหามีความยากง่ายในระดับที่เหมาะสม มีความน่าสนใจ มีประโยชน์ และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนค่อนข้างมาก มีวิธีการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในระดับค่อนข้างมาก (สุพัฒน์ สุกมลสันต์, 2547)

นอกจากนี้ สาวิตรี วุฒิศะโร ได้ทำการประเมินผลความต่อเนื่อง และความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เมื่อพิจารณาภาพรวมพลวิจัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ความต่อเนื่องของหลักสูตรมีค่อนข้างมาก และความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับปัจจัยต่างๆ มีค่อนข้างมาก (สาวิตรี วุฒิศะโร, 2548)

ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพอักษรศิลป์ จึงได้ทำการประเมินผลบทเรียนในรายวิชานี้ขึ้นในปีการศึกษา 2547 ตามแนวคิดของ Ellis (1997) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อบทเรียนในรายวิชานี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบทเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการประเมินผลบทเรียนที่ใช้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพอักษรศิลป์ สำหรับนิสิตทุกคนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการคือ

1. เพื่อประเมินผลบทเรียนใน 5 ด้าน คือ
 - 1.1 ความยาก
 - 1.2 ความน่าสนใจ
 - 1.3 ความเหมาะสม

- 1.4 ปริมาณ
- 1.5 ประโยชน์
2. เพื่อศึกษาว่าบทเรียนสนองความต้องการของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด
3. เพื่อศึกษาเจตคติโดยรวมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน
4. เพื่อนำเสนอแนวทางที่จะปรับปรุงและพัฒนาบทเรียนต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การประเมินผลบทเรียนรายวิชานี้มีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน (content)
2. กิจกรรมก่อนบทอ่าน (warm-up, pre-reading activities)
3. บทอ่าน (reading text)
4. แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน (during reading exercises)
5. กิจกรรมหลังบทอ่าน (post-reading activities)
6. แบบฝึกหัดเรียนรู้ (learning materials)

เนื้อหาของบทเรียนในรายวิชานี้

เนื่องจากแหล่งที่มาของเนื้อหาบทเรียนนำมาจากตำรา บทความ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ภาษาที่ปรากฏในบทเรียนจึงเป็นภาษาที่มีการใช้จริง บทเรียนในรายวิชานี้มี 6 บท ได้แก่

1. Entertainment
2. Famous People
3. Fine & Applied Arts and Technology
4. Fine & Applied Arts in the World
5. Thai Art
6. The Art of Making a Presentation

รูปแบบการประเมินผล

ในการประเมินผลบทเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามแนวความคิดของ Ellis (1997) คือ ประเมินแบบย้อนหลัง โดยเน้นที่ผู้เรียน (Student-based evaluation) เพื่อพิจารณาว่าวัสดุการสอนใช้ได้ผลดีหรือไม่ และเพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนหลังเรียนจบแต่ละบท แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ โดยมีคำตอบแบบมาตราวัดประเมินค่า 5 ระดับ และส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนโดยทั่วไป

เกณฑ์การประเมินผล

การประเมินผลครั้งนี้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราวัด 5 ระดับ ซึ่งสามารถแปลความของค่ามัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean) ได้ดังนี้ คือ

0.00 – 1.50	น้อยที่สุด
1.51 – 2.50	น้อย
2.51 – 3.50	ปานกลาง

3.51 - 4.50	มาก
4.51 - 5.00	มากที่สุด

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการประเมินครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาถึงความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ ชั้นปี คณะ และภูมิภาคหลังทางการศึกษา รวมทั้งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตที่ให้ข้อมูลสำหรับการประเมิน

ข้อตกลงเบื้องต้น

นิสิตตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และตรงตามความเป็นจริงเพราะแบบสอบถามไม่มีข้อความใดที่จะทำให้เกิดผลเสียแก่นิสิตและไม่มีผลเสียใดๆ ต่อการเรียนรายวิชาดังกล่าว แต่ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้รับผิดชอบรายวิชาและผู้สอนจะได้ทราบข้อดี ข้อบกพร่อง ความเหมาะสม และประโยชน์ ของบทเรียนในรายวิชานี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาบทเรียนให้ดียิ่งขึ้น
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มีประโยชน์สำหรับการปรับปรุงบทเรียนรายวิชานี้ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
3. นิสิตจะได้เรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจ
4. ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวิจัยประเมินผลบทเรียนรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

วิธีการประเมินผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรและพลวิจัย

ก. ประชากร

ประชากรของการประเมินผลคือ นิสิตชั้นปีที่ 2-4 จากทุกคณะที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานี้ ซึ่งเป็นวิชาเลือกของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในภาคปลาย ปีการศึกษา 2547 จำนวน 23 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนหลังเรียนจบบทเรียนแต่ละบท

ข. พลวิจัย

จากนิสิตจำนวน 23 คน เมื่อกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มไม่เกินร้อยละ 5 และความเชื่อถือได้ร้อยละ 95 ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเพื่อการวิจัยที่เหมาะสม จึงได้กลุ่มพลวิจัยจำนวน 21 คน (Krejcie and Morgan, 1970:607)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน 1 ชุด มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : คำถามแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลเพื่อการประเมินผลบทเรียนแต่ละบทเป็นแบบ Likert scale ที่มี 5 ระดับคือ ความยาก ความน่าสนใจ ความเหมาะสม ปริมาณ และประโยชน์

ส่วนที่ 2 : คำถามแบบปลายเปิด (open-ended question) เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามนี้มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (I-O index) = 0.87 และค่าความเที่ยงแบบ Cronbach's alpha = 0.95

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้ผู้เรียนรายวิชาที่แสดงความคิดเห็น หลังจากเรียนบทเรียนจบแต่ละบท
2. นำแบบสอบถามมาเตรียมข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์อ่านผลการตอบของนิสิตแต่ละคน
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) version 11.50
4. ผู้วิจัยทำการรวบรวมและสรุปผลข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินผลบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น เป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของผู้สอนทุกคนดังที่ McDonough and Shaw (1993:63) ได้กล่าวไว้ว่า “The ability to evaluate teaching materials effectively is a very important professional activity for all ELT teachers.”

J.Thomas Hastings (1965:27) ได้แบ่งจุดประสงค์ของการประเมิน ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในการที่จะปรับปรุงบทเรียนและวิธีการ (revision of materials and methods) ถ้าปราศจากข้อมูลย้อนกลับนี้แล้ว การตัดสินใจที่จะปรับปรุงบทเรียนหรือไม่ หรือจะปรับปรุงบทเรียนอย่างไรจะขึ้นอยู่กับความรู้สึกร่วมตัวของผู้เกี่ยวข้องเท่านั้น
2. เพื่อให้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อพัฒนาเนื้อหาของบทเรียนทั้งหมด (adoption of course-content-improvement packages)

Ellis (1997) ได้แบ่งการประเมินบทเรียนเป็น 2 ประเภทคือ การประเมินแบบทำนาย (predictive evaluation) และการประเมินแบบย้อนหลัง (retrospective evaluation)

การประเมินแบบทำนาย (predictive evaluation) เป็นการประเมินเพื่อช่วยให้ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจเลือกวัสดุการสอนที่เหมาะสม

การประเมินแบบย้อนหลัง (retrospective evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ในการพิจารณาว่าวัสดุการสอนที่ใช้แล้วนั้นได้ผลดีหรือไม่ การประเมินแบบนี้มีความสำคัญมากเพราะช่วยให้ผู้สอนตัดสินใจว่าบทเรียนและกิจกรรมใดใช้ได้ผลจริง ส่วนที่ไม่ได้ผลควรปรับเปลี่ยนอย่างไรให้ดีขึ้น การประเมินแบบนี้ยังเป็นการทดสอบประสิทธิภาพของการประเมินแบบทำนายอีกด้วย

การประเมินแบบย้อนหลังนี้สามารถทำได้ทั้งในระดับมหภาคเพื่อประเมินบทเรียนทั้งหมด และในระดับจุลภาค โดยการเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในบทเรียนมาทำการประเมินโดยละเอียด

การประเมินแบบย้อนหลังนี้มี 3 วิธี ได้แก่

1. การประเมินโดยเน้นที่ผู้เรียน (student-based evaluation) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนและเพื่อสำรวจความเห็นของผู้เรียนว่ามีความพอใจกับบทเรียนและกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดหรือไม่ และคิดว่าบทเรียนเป็นประโยชน์หรือไม่ ถ้าผู้เรียนมีความสนุกสนาน พอใจ และเห็นว่ามีประโยชน์ก็แสดงว่าบทเรียนนั้นใช้ได้ผล การประเมินวิธีนี้ทำได้โดยใช้การตอบแบบสอบถาม

- หรือสัมภาษณ์ผู้เรียน เป็นการประเมินที่ทำได้ง่ายที่สุด
2. การประเมินโดยเน้นที่ผล (response-based evaluation) หมายถึงการประเมินที่ดูผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย (product) และกระบวนการ (process) ที่เกิดขึ้น โดยที่ผู้สอนอาจใช้วิธีสังเกตผู้เรียนขณะที่ทำกิจกรรม หรือใช้วิธีจัดบันทึกปฏิกิริยาของผู้เรียนเพื่อการวิเคราะห์ขั้นต่อไป อนึ่งถึงแม้ว่าการประเมินวิธีนี้จะใช้เวลามาก แต่จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการที่จะตัดสินใจว่ากิจกรรมใดประสบความสำเร็จ
 3. การประเมินโดยเน้นการเรียนรู้ (learning-based evaluation) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและกลวิธีในการเรียนขึ้นหรือไม่ การประเมินแบบนี้ซับซ้อนที่สุด เพราะผู้ประเมินจำเป็นต้องรู้ถึงความรู้ความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการเรียน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประเมินผลรายวิชาต่างๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน เนื่องจากว่าการประเมินเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้นและผลที่ได้จากการประเมินสามารถนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ (Wheeler, 1983:30)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 : คำถามแบบเลือกตอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลบทเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะ ในแต่ละบทมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 : ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน บทที่ 1 : Entertainment

	หัวข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น	เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน		กิจกรรมก่อนบทอ่าน		บทอ่าน		แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน		กิจกรรมหลังบทอ่าน		แบบฝึกหัดเรียนรู้	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความยาก	3.24	.62	3.10	.54	3.19	.60	3.38	.67	3.05	.51	2.80	.62
2	ความน่าสนใจ	4.54	.73	3.86	.91	3.95	.74	3.95	.80	3.95	.76	3.55	.89
3	ความเหมาะสม	-	-	3.71	1.06	4.54	.73	3.90	.89	3.95	.83	3.85	.88
4	ปริมาณ	3.29	.64	3.30	.47	3.29	.64	3.33	.58	3.30	.57	3.15	.49
5	ประโยชน์	-	-	3.90	1.02	4.10	.77	4.59	.75	4.00	.86	4.05	.76

*เกณฑ์การประเมินผล 0.00-1.50=น้อยที่สุด 1.51-2.50=น้อย 2.51-3.50=ปานกลาง 3.51-4.50=มาก 4.51-5.00=มากที่สุด

เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลของตารางที่ 1 นี้ สามารถสรุปได้ว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อบทเรียนนี้ในระดับปานกลาง ถึงมากที่สุด กล่าวคือ ความน่าสนใจของเนื้อหาโดยรวมของบทเรียน ความเหมาะสมของบทอ่าน และประโยชน์ของแบบฝึกหัดประกอบการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.54, S.D.=.73 ถึง \bar{X} =4.59, S.D.=.75) ส่วนกิจกรรมอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด (\bar{X} =3.55, S.D.=.89 ถึง \bar{X} =4.10, S.D.=.77) ส่วนความยาก และปริมาณของทุกกิจกรรมจะอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =2.80, S.D.=.62 ถึง \bar{X} =3.38, S.D.=.67)

ตารางที่ 2 : ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน บทที่ 2 : Famous People

	หัวข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น	เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน		กิจกรรมก่อนบทอ่าน		บทอ่าน		แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน		กิจกรรมหลังบทอ่าน		แบบฝึกหัดเรียนรู้	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความยาก	3.58	.51	3.24	.54	3.53	.60	3.38	.74	3.19	.60	3.19	.75
2	ความน่าสนใจ	3.81	.81	3.76	.70	3.62	.80	3.76	.83	3.67	.66	3.58	.59
3	ความเหมาะสม	-	-	3.62	.74	3.90	.70	3.76	.83	3.81	.68	3.52	.75
4	ปริมาณ	3.52	.68	3.29	.46	3.58	.68	3.40	.60	3.29	.46	3.05	.59
5	ประโยชน์	-	-	3.81	.60	3.90	.70	3.75	.72	3.62	.74	3.57	.68

*เกณฑ์การประเมินผล 0.00-1.50=น้อยที่สุด 1.51-2.50=น้อย 2.51-3.50=ปานกลาง 3.51-4.50=มาก 4.51-5.00=มากที่สุด

จากข้อมูลตารางที่ 2 นี้ สรุปได้ว่า เกือบทุกกิจกรรมในบทเรียนบทนี้อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.52, S.D.=.68 ถึง \bar{X} =3.90, S.D.=.70) ส่วนความยากและปริมาณของกิจกรรมก่อนบทอ่าน แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน กิจกรรมหลังบทอ่าน และแบบฝึกหัดเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.05, S.D.=.59 ถึง \bar{X} =3.40, S.D.=.60)

ตารางที่ 3 : ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน บทที่ 3 : Fine & Applied Arts and Technology

	หัวข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น	เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน		กิจกรรมก่อนบทอ่าน		บทอ่าน		แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน		กิจกรรมหลังบทอ่าน		แบบฝึกหัดเรียนรู้	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความยาก	3.71	.78	3.35	.81	3.95	.92	3.86	.85	3.45	.60	3.24	.62
2	ความน่าสนใจ	4.54	.91	3.80	.70	4.50	.89	3.96	1.02	3.80	.70	3.67	.80
3	ความเหมาะสม	-	-	4.05	.76	4.59	.81	3.95	.86	3.85	.75	3.76	.89
4	ปริมาณ	4.05	.86	3.50	.76	3.95	.80	3.86	.73	3.40	.60	3.38	.67
5	ประโยชน์	-	-	4.05	.94	4.05	.97	4.63	.68	4.51	.81	3.95	.80

*เกณฑ์การประเมินผล 0.00-1.50=น้อยที่สุด 1.51-2.50=น้อย 2.51-3.50=ปานกลาง 3.51-4.50=มาก 4.51-5.00=มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 3 นี้ สรุปได้ว่า ความเหมาะสมของบทอ่าน ความน่าสนใจของเนื้อหา โดยรวมของบทเรียน และประโยชน์ของกิจกรรมหลังบทอ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.51, S.D.=.81 ถึง \bar{X} =4.59, S.D.=.81) และความยากและปริมาณของแบบฝึกหัดเรียนรู้ กิจกรรมก่อนบทอ่านและของกิจกรรมหลังบทอ่านอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.24, S.D.=.62 ถึง \bar{X} =3.50, S.D.=.76) ส่วนกิจกรรมอื่นๆ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.67, S.D.=.80 ถึง \bar{X} =4.50, S.D.=.89)

ตารางที่ 4 : ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน บทที่ 4 : Fine & Applied Arts in the World

	หัวข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น	เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน		กิจกรรมก่อนบทอ่าน		บทอ่าน		แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน		กิจกรรมหลังบทอ่าน		แบบฝึกหัดเรียนรู้	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความยาก	3.38	.50	3.19	.81	3.29	.64	3.35	.59	2.95	.78	2.90	.55
2	ความน่าสนใจ	3.71	.56	3.29	.64	3.58	.81	3.60	.68	3.26	.81	3.10	.72
3	ความเหมาะสม	-	-	3.58	.51	3.86	.65	3.57	.81	3.68	1.00	3.55	.75
4	ปริมาณ	3.33	.58	3.05	.67	3.40	.50	3.33	.73	3.21	.79	2.95	.51
5	ประโยชน์	-	-	3.53	.58	3.71	.72	3.62	.74	3.26	.81	3.25	.72

*เกณฑ์การประเมินผล 0.00-1.50=น้อยที่สุด 1.51-2.50=น้อย 2.51-3.50=ปานกลาง 3.51-4.50=มาก 4.51-5.00=มากที่สุด

จากข้อมูลตารางที่ 4 สรุปได้ว่าความน่าสนใจ ความเหมาะสม และประโยชน์ของเกือบทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.53, S.D.=.58 ถึง \bar{X} =3.86, S.D.=.65) ส่วนกิจกรรมอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =2.90, S.D.=.55 ถึง \bar{X} =3.40, S.D.=.50)

ตารางที่ 5 : ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน บทที่ 5 : Thai Art

	หัวข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น	เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน		กิจกรรมก่อนบทอ่าน		บทอ่าน		แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน		กิจกรรมหลังบทอ่าน		แบบฝึกหัดเรียนรู้	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความยาก	3.68	.50	3.14	.36	3.38	.50	3.48	.51	3.21	.54	3.14	.36
2	ความน่าสนใจ	4.10	.70	3.86	.57	3.95	.50	3.86	.79	3.74	.81	3.95	.59
3	ความเหมาะสม	-	-	3.90	.62	3.95	.67	3.95	.67	3.47	.70	3.81	.68
4	ปริมาณ	3.67	.58	3.48	.51	3.52	.60	3.71	.64	3.26	.45	3.29	.56
5	ประโยชน์	-	-	4.05	.59	4.05	.59	4.05	.56	3.89	.66	3.81	.81

*เกณฑ์การประเมินผล 0.00-1.50=น้อยที่สุด 1.51-2.50=น้อย 2.51-3.50=ปานกลาง 3.51-4.50=มาก 4.51-5.00=มากที่สุด

จากข้อมูลตารางที่ 5 สามารถสรุปได้ว่าความยาก ความน่าสนใจ และปริมาณของเนื้อหาโดยรวมของบทเรียนอยู่ในระดับมากทั้งหมด (\bar{X} =3.67, S.D.=.58 ถึง \bar{X} =4.10, S.D.=.70) และข้ออื่นๆ ของทุกกิจกรรมจะอยู่ในระดับมากเช่นกัน (\bar{X} =3.52, S.D.=.60 ถึง \bar{X} =4.05, S.D.=.59) ส่วนความยากและปริมาณของทุกกิจกรรมจะอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.14, S.D.=.36 ถึง \bar{X} =3.48, S.D.=.51)

ตารางที่ 6 : ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน บทที่ 6 : The Art of Making a Presentation

	หัวข้อคำถามในแบบสอบถามความคิดเห็น	เนื้อหาโดยรวมของบทเรียน		กิจกรรมก่อนบทอ่าน		บทอ่าน		แบบฝึกหัดประกอบการอ่าน		กิจกรรมหลังบทอ่าน		แบบฝึกหัดเรียนรู้	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความยาก	3.24	.70	3.15	.49	3.20	.52	3.20	.62	3.40	.68	3.24	.44
2	ความน่าสนใจ	4.54	1.00	4.05	.94	4.55	.88	4.10	.85	4.10	.85	4.00	.89
3	ความเหมาะสม	-	-	4.53	.61	4.25	1.02	4.21	.98	4.56	.96	4.00	.89
4	ปริมาณ	3.38	.50	3.55	.51	3.55	.60	3.52	.77	3.60	.60	3.43	.68
5	ประโยชน์	-	-	4.55	1.02	4.60	.61	4.20	.95	4.55	.95	4.05	.86

*เกณฑ์การประเมินผล 0.00-1.50=น้อยที่สุด 1.51-2.50=น้อย 2.51-3.50=ปานกลาง 3.51-4.50=มาก 4.51-5.00=มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของตารางที่ 6 สามารถสรุปได้ว่าความน่าสนใจของเนื้อหาโดยรวมของบทเรียนและบทอ่าน ความเหมาะสมและประโยชน์ของกิจกรรมก่อนบทอ่านและกิจกรรมหลังบทอ่าน รวมทั้งประโยชน์ของบทอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.53, S.D.=.61 ถึง \bar{X} =4.60, S.D.=.61) และความยากของทุกกิจกรรมและปริมาณของแบบฝึกหัดเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.15, S.D.=.49 ถึง \bar{X} =3.43, S.D.=.68) ส่วนกิจกรรมอื่นๆ จะอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.52, S.D.=.77 ถึง \bar{X} =4.25, S.D.=1.02)

ส่วนที่ 2 : คำถามแบบปลายเปิด

ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อบทเรียนแต่ละบทและประเมินโดยใช้คำร้อยละจากจำนวนพลวิจัย 21 คน เท่ากับ 100% ดังนี้

บทที่ 1 : Entertainment

ผู้เรียนจำนวน 33.33% เห็นว่าการใช้เครื่องมือประกอบการสอนดีแล้ว และ 52.38% เห็นว่ากิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ให้ความรู้ น่าสนใจ เพราะมีการฝึกอ่านและเขียน และได้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่จำนวนผู้เรียน 9.52% เห็นว่ากิจกรรมต่างๆ น้อยไปโดยเฉพาะการพูด ในด้านความชอบ ผู้เรียน 52.38% ชอบบทเรียนนี้เพราะสนุก มีเนื้อหาหลากหลาย และเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ และได้เรียนรู้ประวัติของคนที่มีความสามารถในแวดวงบันเทิง แต่มี 4.76% ไม่ชอบเพราะเห็นว่าแบบฝึกหัดเรียนรู้ไม่ทันสมัย อย่างไรก็ตามผู้เรียน 47.61% รู้สึกว่าความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดีขึ้น เพราะมีการพัฒนาการฟัง อ่าน และพูด มีความรู้กว้างขึ้นทางด้านบันเทิง ได้ศัพท์เพิ่มและได้ทบทวนศัพท์ มีเพียง 4.76% เท่านั้นที่เห็นว่าคำศัพท์ที่เรียนไม่ใช่คำศัพท์ใหม่นอกจากนี้ผู้เรียนยังแสดงความคิดเห็นด้วยว่า เมื่อนำเรื่องที่น่าสนใจมาประกอบการเรียน ทำให้ตั้งใจเรียนมากขึ้น

บทที่ 2 : Famous People

ผู้เรียนจำนวน 14.28% เห็นว่าการใช้สื่อการสอนดีแล้ว ในส่วนกิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ผู้เรียนจำนวน 57.14% เห็นว่าดี เพราะมีการฝึกทักษะการเขียน สนุก น่าสนใจ ชอบที่ได้เขียนเกี่ยวกับบุคคลที่ผู้เรียน

สนใจเนื้อเรื่องอ่านง่าย แต่ 14.28% เห็นว่าไม่ดี เพราะกิจกรรมการฟังและการเรียนมีน้อย อ่านมากทำให้วงเรื่องไม่น่าสนใจ ต้องการให้มีเพลง หรือวีดิทัศน์ ผู้เรียน 47.61% ชอบบทเรียนบทนี้เพราะได้รู้จักบุคคลสำคัญมากขึ้น ได้ศัพท์ใหม่ๆ รู้ประวัติของคนที่มีความสามารถ มีประโยชน์ได้ฝึกอ่านมากและได้ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น แต่ 19.04% ไม่ชอบบทเรียนนี้เพราะเรื่องยาวไป กิจกรรมง่ายเกินไป คำศัพท์มากเกินไป หลังจากเรียนบทนี้แล้ว ผู้เรียน 52.38% รู้สึกว่าความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษดีขึ้นเพราะรู้ศัพท์มากขึ้น และได้ฝึกการอ่าน แต่ 4.76% เห็นว่าไม่ได้ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนได้ให้ความเห็นว่าเนื้อหาเหมาะสมดีแล้ว ได้ค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลสำคัญมาทำรายงานซึ่งได้ประโยชน์มาก และได้เสนอแนะให้เพิ่มเพลงและวีดิทัศน์

บทที่ 3 : Fine & Applied Arts and Technology

ผู้เรียน 57.14% เห็นว่าการใช้สื่อการสอนดีแล้ว มีเพียง 9.52% เห็นว่าไม่ดี นอกจากนี้ผู้เรียนจำนวน 42.85% เห็นว่ากิจกรรมการอ่าน เขียน พุด ฟัง ดีแล้ว เพราะได้ฝึกหลายทักษะ มีผู้เรียน 4.76% เห็นว่าน่าเบื่อเป็นบางครั้ง และ 14.28% เห็นว่าไม่ดีเพราะการฟังใช้เวลานานมาก และเรื่องอ่านมากเกินไป ในด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน ผู้เรียน 42.85% ชอบเพราะเห็นว่ามีประโยชน์ได้ฝึกฟังและอ่าน ได้ความรู้ใหม่ๆ นอกจากความรู้ด้านภาษา ในขณะที่ผู้เรียน 14.28% ไม่ชอบโดยให้ความเห็นว่าเนื่องจากวีดิทัศน์ยาวมาก และไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ จึงทำให้เบื่อ ผู้เรียนจำนวน 57.14% รู้สึกว่าความรู้ด้านภาษาอังกฤษดีขึ้น เพราะรู้ศัพท์มากขึ้น และได้ฝึกการฟัง แต่ผู้เรียน 4.76% รู้สึกว่าไม่ได้ความรู้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนยังให้ความเห็นว่าเรียนสนุก ได้ความรู้และเสนอให้เพิ่มบทเรียนเกี่ยวกับเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีชื่อเสียง หรือเพิ่มเนื้อหาโดยนำภาพยนตร์ไทยมาเปรียบเทียบและวิจารณ์ จะทำให้สนุกมากขึ้น

บทที่ 4 : Fine & Applied Arts in the World

ผู้เรียน 33.33% เห็นว่าการใช้สื่อการสอนในบทนี้ดี ส่วนกิจกรรมการอ่าน เขียน พุด ฟัง ผู้เรียน 52.38% เห็นว่าดี เพราะได้ฝึกทักษะการฟัง และเขียน ได้รู้ศัพท์เพิ่มขึ้น บทเรียนน่าสนใจ สนุก มีการเล่นเกมประกอบทำให้น่าสนใจ ในด้านความชอบ ผู้เรียน 42.85% ชอบบทนี้ โดยให้เหตุผลว่าแบบฝึกหัดทำท่ายดี ชอบเนื้อเรื่อง และได้ความรู้ใหม่ๆ อย่างไรก็ตามผู้เรียน 9.52% ไม่ชอบบทนี้ โดยให้เหตุผลว่าแบบฝึกหัดยาก ในขณะที่ผู้เรียน 52.38% รู้สึกว่าความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดีขึ้น เพราะรู้ศัพท์มากขึ้น อ่านจับใจความได้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังเห็นว่ากิจกรรมทุกอย่างดีแล้ว มีการเล่นเกมซึ่งทำให้รู้สึกสนุก

บทที่ 5 : Thai Art

ผู้เรียน 57.14% เห็นว่าการใช้สื่อการสอนดี ส่วนกิจกรรมการอ่าน เขียน พุด ฟัง ผู้เรียน 57.14% เห็นว่าดี เพราะสนุกน่าสนใจ ได้รู้ศัพท์เพิ่มขึ้น แต่มีผู้เรียน 4.76% เห็นว่าไม่ดี ในด้านความรู้สึกที่มีต่อบทเรียน ผู้เรียน 57.14% ชอบบทนี้ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว มีประโยชน์ สนุก ชอบเนื้อเรื่องของบทเรียน และเรื่องศิลปะไทย แต่ผู้เรียนจำนวน 4.76% ไม่ชอบบทนี้ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไม่น่าสนใจ หลังจากจบบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจำนวน 57.14% รู้สึกว่าภาษาอังกฤษดีขึ้น เพราะรู้ศัพท์มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังแสดงความคิดเห็นว่าชอบกิจกรรมและการเรียนแบบนี้มาก

บทที่ 6 : The Art of Making a Presentation

ผู้เรียนจำนวน 61.90% เห็นว่าการใช้สื่อการสอนดีแล้ว ทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่าน เขียน พุด ฟัง ผู้เรียน 61.90% เห็นว่าดี เพราะว่าสนุกเวลาผู้อื่นนำเสนอผลงาน แต่เครียดเมื่อต้องทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้เรียนยังเห็นว่าทักษะการพูดดีขึ้น เพราะมีการนำเสนอหน้าชั้น ได้ความรู้ และน่าสนใจ และมีผู้เรียน

57.14% ชอบบทนี้ เพราะเห็นว่าได้ความรู้ดี ได้ดูวิถีทัศน์ที่ถ่ายไว้ และได้ฝึกการนำเสนอและภาษาไปพร้อมกัน นอกจากนั้น ยังเห็นว่าเนื้อหาอ่านเรียนมากที่สุด สนุก ไม่น่าเบื่อ แต่มีผู้เรียน 19.04% ไม่ชอบ โดยให้เหตุผลว่า ต้องมีการนำเสนอหน้าห้องเรียน และรู้สึกอาย ส่วนผู้เรียนที่รู้สึกว่าภาษาอังกฤษดีขึ้นมีจำนวน 52.38% โดยเห็นว่าได้พัฒนาทั้งการฟัง การอ่าน การเขียน มีความกล้ามากขึ้น และได้ประสบการณ์การพูดในที่สาธารณะเป็นภาษาอังกฤษ แต่ผู้เรียน 9.52% รู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่ดีขึ้น ผู้เรียนยังได้แสดงความเห็นด้วยว่ากิจกรรมในบทนี้ดีมาก อยากให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียน และชอบวิชานี้ทุกอย่าง เพราะน่าสนใจ ไม่เครียดจนเกินไป และเรียนสนุก

สรุปการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. ผลการประเมินบทเรียนทั้ง 6 บทจากตารางที่ 1-6 ในส่วนที่ 1 : คำถามแบบเลือกตอบ สามารถสรุปได้ว่า นิสิตมีความเห็นต่อกิจกรรมของทุกบทเรียนในระดับปานกลาง มาก ถึงมากที่สุด

กิจกรรมที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่

- ความน่าสนใจของเนื้อหาโดยรวมของบทเรียน ความเหมาะสมของบทอ่าน และประโยชน์ของแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน (บทที่ 1 : Entertainment)
- ความน่าสนใจของเนื้อหาโดยรวมของบทเรียน ความเหมาะสมของบทอ่าน และประโยชน์ของกิจกรรมหลังบทอ่าน (บทที่ 3 : Fine & Applied Arts and Technology)
- ความน่าสนใจของเนื้อหาโดยรวมของบทเรียนและบทอ่าน ความเหมาะสมและประโยชน์ของกิจกรรมก่อนบทอ่านและกิจกรรมหลังบทอ่าน และประโยชน์ของบทอ่าน (บทที่ 6 : The Art of Making a Presentation)

จะเห็นได้ว่าบทเรียนบทที่ 1, 3 และ 6 เป็นบทเรียนที่นิสิตแสดงความเห็นในด้านบวกต่อกิจกรรมการเรียนในระดับมากที่สุด ผู้เรียนพอใจกับเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับความชอบและความสนใจของผู้เรียน เพราะมีเนื้อหาเกี่ยวกับนักแสดงและนักร้อง (ในบทที่ 1 : Entertainment) เกี่ยวกับภาพยนตร์ และโรงถ่ายภาพยนตร์ (ในบทที่ 3 : Fine & Applied Arts and Technology) และเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษ (ในบทที่ 6 : The Art of Making a Presentation) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก และสามารถนำวิธีการไปใช้ในชีวิตจริงได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า ความยากของเกือบทุกกิจกรรมจะอยู่ในระดับปานกลางไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ซึ่งนับว่าเหมาะสมแล้ว เพราะถ้ายากเกินไป ผู้เรียนจะรู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่าย แต่ถ้าง่ายเกินไป ผู้เรียนจะรู้สึกว่าไม่ท้าทายความสามารถ ทางด้านปริมาณก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ซึ่งนับว่าเหมาะสมดีแล้วเพราะไม่มากเกินไปจนรู้สึกเบื่อ และไม่น้อยเกินไปจนรู้สึกว่าไม่ได้เรียนรู้อะไร ส่วนกิจกรรมอื่นๆ โดยส่วนรวมจะอยู่ในระดับมาก

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า บทเรียนในรายวิชานี้สนองความต้องการของผู้เรียนได้มาก ผู้เรียนพึงพอใจกับเนื้อหาบทเรียน

2. ผลการประเมินบทเรียนทั้ง 6 บท ในส่วนที่ 2 : คำถามแบบปลายเปิด สามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรายวิชานี้ เพราะผู้เรียนจำนวนมากกว่า 50 % แสดงความคิดเห็นในด้านบวก แต่มีผู้เรียนประมาณ 10% ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดเท่านั้นที่แสดงความคิดเห็นในด้านลบ

สรุปผลการประเมินคำถามที่ได้มากกว่า 50% มีดังต่อไปนี้ คือ

บทที่ 1 : กิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ดี

ชอบมาก

- บทที่ 2 : กิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ดี
 ความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- บทที่ 3 : สื่อการสอนดี
 ความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- บทที่ 4 : กิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ดี
 ความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- บทที่ 5 : สื่อการสอนดี
 กิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ดี
 ชอบมาก
 ความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- บทที่ 6 : สื่อการสอนดี
 กิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ดี
 ชอบมาก
 ความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนพึงพอใจมากกับกิจกรรมการอ่าน เขียน พูด ฟัง ของทุกบท ยกเว้นบทที่ 3 และรู้สึกว่าคุณครูภาษาอังกฤษดีขึ้นในเกือบทุกบท ยกเว้นบทที่ 1 ส่วนคำถามอื่นๆ ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะแสดงความคิดเห็นไม่ถึง 50% แต่ก็อยู่ในระดับ 40% ขึ้นไป การตอบคำถามในส่วนนี้เป็นการตอบคำถามแบบปลายเปิดจึงมีผู้เรียนบางคนที่ไม่เขียนตอบ ทำให้การประเมินในส่วนนี้มีข้อจำกัดอยู่บ้าง

นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เสนอแนะความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนในรายวิชานี้ด้วย เช่น ให้มีเพลงและวีดิทัศน์มากๆ ให้เรียนและวิจารณ์เกี่ยวกับเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องที่เป็นที่นิยม ทั้งของต่างประเทศและของไทย และเรื่องที่น่าสนใจซึ่งเมื่อนำมาเป็นบทเรียนจะทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น เพราะสนุกและได้ความรู้ไปพร้อมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ผู้สอนควรทำการประเมินผลบทเรียนรายวิชาที่ตนสอนอยู่ เพื่อที่จะได้ทราบความคิดเห็นของผู้เรียน อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาบทเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
2. การประเมินผลบทเรียนจะทำให้ผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบรายวิชาได้ทราบว่าบทเรียน หรือกิจกรรมการเรียนการสอนบทใดประสบผลสำเร็จหรือไม่ อย่างไร เป็นต้น
3. การประเมินผลจะให้แนวทางแก่ผู้เขียนบทเรียน ผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบรายวิชานั้นๆ ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และใช้ประโยชน์ได้มากขึ้นต่อไป

.....

บรรณานุกรม

- ภัทสร สิงคาลวณิช. (2545-2546). การประเมินผลบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์. วารสารภาษาปริทัศน์, 20, 1-26.
- สวาทวีร์ วุฒิมะโร. (2548). การประเมินผลความต่อเนื่องและความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วารสารภาษาปริทัศน์, 22, 58-70.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2547). การประเมินผลความต่อเนื่องและความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้ในคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Barnard, R.B. (1997). *Course evaluation : The learner's perspective*, MA Thesis in Linguistics (TESOL). London: Surrey University, 1996. Retrieved from http://www.surrey.ac.uk/ALRG/dissertations/pdf/Barnard_R_1997.pdf on October 17, 2007.
- Ellis, R. (1997) *The empirical evaluation of language teaching materials*. *ELT Journal*, 51(1), 36-42.
- Hastings, T.J. (1996). *Curriculum evaluation : The why of the outcomes*. *Journal of Educational Measurement*, 3(1), 27-32.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). *Determining sample size for research*. *Journal of Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- McDonough, J. and Shaw, C. (1993). *Materials and Methods in ELT*. Oxford: Blackwell.
- Tomlinson, Brian. (1998). *Seeing what they mean: Helping L2 readers to visualize*. *Materials development in language teaching*, ed. by Brian Tomlinson, 265-278. Cambridge: Cambridge University Press.
- Weir, C. and Roberts J. (1994). *Evaluation in ELT*. Oxford: Blackwell.
- Wheeler, M. (1983). *Curriculum Process*. London: Open University Press.

